

Sfânta Fecioară Maria și sfântul Vincențiu **(predică în sărbătoarea Sfintei Fecioare a Medaliei Miraculoase)**

Vincențiu de Paul este omul întrupării Fiului lui Dumnezeu. Pentru el trăirea concretă a evangheliei reprezintă o contemplare a lui Cristos întrupat, evanghelizatorul și slujitorul celor săraci.

Sfântul Vincențiu este conștient de prezența discretă și umilă a sfintei Fecioare Maria de-a lungul întregii sale vieți. Este convins că Fecioara Maria are un loc privilegiat în istoria mântuirii. Din cele ce citim în evanghelii, Maria este cea care veghează și-i ocrotește pe oamenii pe care Dumnezeu i-a încredințat grijii ei așa cum a făcut-o cu Fiul său.

Cele trei mistere ale Fecioarei Slujitoare

Este vorba de cele trei mistere care stabilesc devoțiunea sfântului Vincențiu față de sfânta fecioară Maria și în care își au originea cele trei virtuți pe care acesta le recomandă.

- **Neprihănită Zămislire: simplitatea**

Iată că ni se oferă ocazia să vorbim despre ea. Dumnezeu « *nu a găsit pe cineva mai vrednic de această lucrare (întruparea) decât pe preasfânta și neprihănită Fecioară Maria* » (XIII, 35). Sfântul Vincențiu ne invită să pătrundem cu simplitate în iubirea nemărginită pe care Dumnezeu o oferă Mariei ca ea să devină Maica Fiului său și slujitoarea Împărăției.

Maria, în simplitatea vieții sale, îl va preamări pe Dumnezeu neîncetat pentru darul tainic al Zămislirii sale Neprihănite și ne arată astfel calea bucuriei în slujirea evanghelică a celor săraci.

- **Bunavestire: umilința**

Este prin definiție misterul celor umili. Fecioara Maria reprezintă mulțimea săracilor care-și pun speranța în Dumnezeu și cărora Dumnezeu le răspunde cu iubire. Sfântul Vincențiu ne amintește că « *credința adevărată o găsim la oamenii săraci, o credință vie, căci ei cred fără să iscodească* » (XI, 201). În acest mister se oglindește în mod admirabil umilința Fecioarei Maria. Este vorba de o umilință prevestitoare care va permite ca lucrarea lui Dumnezeu să se întrupeze. Așadar « *să ne dăruim lui Dumnezeu pentru a înfăptui lucrarea sa* » (X, 102) și « *să nu ne împietrim inima, să alergăm la Sfânta Fecioară și să o rugăm să ne dobândească de la Fiul său harul de a avea umilința care a făcut-o să devină slujitoarea Domnului...* » (X, 536).

- **Vizita la Elisabeta: caritatea**

Înseamnă să-l purtăm pe Cristos în timp ce mergem să-l întâlnim lăsându-ne constrânși de cei săraci care poartă în ei Chipul divinității. Sfântul Vincențiu

folosește de multe ori acest mister pentru a explica exigențele întâlnirii și afirmă că trebuie să mergem în vizită cu inima plină de Dumnezeu, « *trebuie să o facem doar pentru Dumnezeu așa cum a făcut-o Sfânta Fecioară când s-a dus să o viziteze pe Elisabeta, adică cu blândețe, dragoste și caritate* » (IX, 258).

Maria este Slujitoarea Domnului: « *Când a fost aleasă să devină mama lui, (Fiul) a făcut-o să se considere slujitoarea Domnului* » (X, 326).

Sfântul Vincențiu are încredere în devoțiunea populară care-și încredințează rugăciunile Mariei, fără a uita însă cea mai mare însemnătate pe care o are: Maria, Slujitoarea, Fecioara Preasfântă ne conduce, așa cum a făcut-o la nunta din Cana, la Fiul său. De aceea venim în fața altarului și-i cerem să ne asculte rugăciunea și să ne vină în ajutor: « *O Marie, zămislită fără de păcat, roagă-te pentru noi care alergăm la tine* ».

P. Claude LAUTISSIER, CM

Traducere: sora Magdaelna